

„EGÉSZSÉGES HAZAI ZÖLDSÉG - EGÉSZSÉGES VERSENY”

A „Verseny” szó hallatán első körben a sport jut az eszünkbe, pedig az élet valamennyi területén versenyben vagyunk, valakivel, valamivel, sokszor az idővel is futjuk a köreinket és van úgy, hogy a versenytársainkkal is. Megtehetjük csendben, szótlanul vagy éppen látványosan, de ki tudja igazán megválaszolni azt, hogy melyik az ideálisabb. Egy szó, mint száz, se lemaradni, se kimaradni nem lehet, mert az expresszvonat után futni nem tudunk, legfeljebb csak integetni. A piaci verseny egy egészséges folyamat, mely egyszerre motivál és felébreszt álmainkból, hogy újat, a legjobbat alkossuk, hozzuk létre. De hát ki is szeretne a sor végén kullogni?

Az Árpád-Agrár Zrt. elnök-vezérigazgatója, **Dr. Csikai Miklós** a verseny folyamatait szegről-végről ismeri, éli meg és át úgy 50 esztendeje és nem riad vissza a kihívásoktól sem. Ahogy ő fogalmaz, lépést kell tartani az idővel és a technológia vívmányaival is, szem előtt tartva azt az értéket, amit az „EMBER” tud csak létrehozni.

Mindig nagy kérdés, hogy mi az a technológiai szint, amivel mi versenyképesek maradhatunk, de azért erről van elképzelésünk, tudjuk mi a jövő és milyen irányba kell haladnunk.

Fotó: Arany Sándor Gábor

Mi az, amiben az Árpád-Agrár Zrt. egyedülálló, mi az, amiben igazán kimagasló?

Az igazi adottságunk a termálenergia, ezt ki nem használni súlyos véték lenne, de mi egy kicsit könnyebben vehetjük a levegőt. Hogy ezt teljesen kihasználjuk-e, az egy másik kérdés és leginkább technikai dolog, de nagyon fontos, hogy az az emberi háttér, akik ezen a területen dolgoznak, megbecsülésben, elismerésben részesüljenek.

Sajnos tudom, hogy sokkal kevesebbet foglalkozunk az értéket előállító munkaerővel, mint amennyit szükséges volna, és itt nem arra gondolok, hogy naponta hány kg paradicsomot szed le, hanem egyéb szociális körülményeivel, gondjaival mennyit kellene foglalkoznunk.

Fotó: Arany Sándor Gábor

A robotizált világ is diktál, vajon mennyire szükséges ebbe az irányba menni, és főleg milyen arányban?

Én ezt úgy látom, hogy az ún. PREGA szisztémák (precíziós gazdálkodás) nagyon hasznosak lehetnek vállalati szinten, de épp egy szakértőtől hallottam, hogy el kellene menni az új Mercedes üzembe Kecskemétre és meg lehet nézni, hogy a legújabb technológiák, gyártósorok mellett már embert nem találnak benne.

De ezt nem lehetséges a kertészetben alkalmazni?

Nem is akarjuk, és én biztos vagyok benne, hogy pl. gépkocsit talán lehet robotokkal készíteni, de ahol élő anyaggal dolgozunk, és nem csak a kertészetben, hanem a teljes állattenyésztésben, növénytermesztésben, - persze fontos pl. a precíz vetés, a precíz üzemanyag felhasználás, a betakarítás-, nem hiszem, hogy a sok adathalmaz ismeretéből, hozzáértéséből hiányozhat a szívvel, lélekkel, dolgozó és bíró döntéshozó EMBER.

Az emberi munkavégzés tehát pótolhatatlan?

Nincs értelme! Azért dolgozunk, hogy nekünk, a munkatársainknak, családoknak, a térségben élőknek jobb legyen! Ez nem csupán egy kimondott cél, hanem egy komoly életfilozófia része is, és kellene, hogy az is legyen és maradjon, tehát nem szabad kihagyni az EMBERT.

Fotó: Arany Sándor Gábor

A termelés szempontjából mi az, ami igazán diktál, a piac? Hogy miből mennyi és miként kerüljön a fogyasztóhoz?

Elsődlegesen igen a piac! Aki viszont nem abból indul ki, különösen olyan nagyságrendű érték előállítás technikai hátterénél, - mint a mezőgazdaságban, ha valaki pl. úgy épít üvegházat, ültet zöldséget vagy gyümölcsöst telepít, bármit, ami hosszútávon megtérülő dolog-, hogy nem piaci információkra alapoz, az életveszélyes útra lép. A magányos farkasok időszakára évtizedekkel ezelőtt lejárt az ételtermelés előállításában, termelésben. Az megint egy más kérdés, ha tudnánk azt úgy általában, hogy mi mindent eszünk meg, fogyasztunk el, ételt, italt, levegőt, akkor lehet, hogy még gyűlöttebbek lennénk, de a kiváló minőségű ételtermelésért, a tiszta ivóvízért és a tiszta levegőért megtenni mindent és ezért örömmel és felelősséggel dolgozni, azt hiszem ez talán az egyik legfontosabb dolog.

Fotó: Arany Sándor Gábor

A különböző iparágak közül, talán szabad azt mondanunk, hogy az élelmiszeripar, az egyik legfontosabb?

Igen, mert ha csak azt vesszük alapul, hogy az európai források, több mint a fele az agrár-vidék és élelmiszer ágazatba, termelésbe kerül, akkor tehát látható, hogy nem csak Európában, hanem a világban is ezen van a fő hangsúly.

A hazai ízekért, élünk-halunk! Nagyvárosok piacain keressük, kutatjuk a friss, finom termékeket és megvesszük még akkor is, ha az egy kicsit drágább. A családi ebéd készüljön csak a legjobból, s mint gondoljuk és mondjuk, no meg tudjuk is, AZ BIZONY MÁS...De miért drágább? Gondoljunk csak bele, mi történik addig, amíg mi megvesszük? Mennyit dolgozik a termelő ahhoz, hogy a piacra eljusson, mennyi erőt és pénzt fektet bele? Itt van az a pillanat, amikor rá is gondolnunk kell/kellene!?

A jó adottságokhoz, jó háttér, szakértelem és forrás is szükséges, azaz nem árt, ha mindez együtt is van. Persze még ez sem bizonyul feltétlenül elegendőnek akkor, ha valaki nem nyitott szemmel jár. Csikai Elnök úr megerősít ebben!

A Szentesen élőknek, a baranyainak, a kazincbarcikainak, mindenkinek azt kell tudni, hogy milyen helyi adottságai vannak, amihez lehetne, szükséges forrást rendelni. Ez távolról nem látható és én kizárólag ezt a filozófiát tudom igazán támogatni. Kell legyen víziód arról, hogy neked mire van lehetőséged, adottságod, piacod, amire szabad fejlesztened és amihez a forrásokat hozzárendelned. A piacból kiindulva kell mindent végiggondolni ahhoz, hogy hosszú távon valami olyat tegyél, ami versenyképes tud lenni. És ehhez kellene az ismeret, hogy pontosan lássuk a versenytársak piaci pozícióját.

A versenytársakban nem a szomszéd kertészt kell érteni, hanem a szomszéd országot. Ha Lengyelországban évente 100 hektár üvegház fejlesztéséhez van forrás, ha Romániában nem tudom mennyi állattartó támogatására van pénz, ha távolabb amerikai és más tőkével takarmánygyártó telepeket, üzemeket, hozzá állattartó egységeket hoznak létre, vagy Hollandiában úgy adják a gáz árát a kertésznek, hogy az áramtermelésből meg tudjon élni, akkor a mindenkori döntéshozóknak is tudniuk kell, hogy mit tesznek a saját kertészüik, állattartójuk, növénytermesztőjük fenntarthatósága érdekében.

Ha azt akarjuk, hogy Szentesen és az ország más mezőgazdasági területén is versenyképesek legyünk, akkor a holland, a lengyel arányokat figyelembe véve, legalább olyan arányt kell biztosítani ahhoz, hogy versenyképes maradjon a hazai termelő is.

Fotó: Arany Sándor Gábor

„Már elérhetőek a magyar zöldségek” címmel megjelent cikk (Agroinform.hu; 2018.04.12.) is alátámasztja, hogy Dr.Csikai Miklós elnök-vezérigazgatóval készült interjú éppen arra hívja fel a figyelmünket, hogy milyen lépések szükségesek ahhoz, hogy az év 12 hónapjában kiváló minőségű hazai zöldségeket fogyaszthassunk.

Fotó: Arany Sándor Gábor

Budapest, 2018. április 30.

Kapcsolat: Both Ildikó - marketing/kommunikáció
marketing@arpad.hu www.arpad.hu